

Türbülans

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 12 Mart 2021

Her şiirin yalnızlığı b/aşkaydı, telaşa dönük yüzü ile sırdaş göz yaşında eşlik eden dize dize.

Divasıydı acıların şiir: renkler kuşanmış gelin çağrısına yenik düşüp de gelen ölüm belki ve işte makûs talihin tecellisi yazılmaya dönük yüzü mevsimin.

Gün telaşlı bazen akışkan bir rahmet
İç bükey acılarda saklı keramet
Mahzun gülüşün ilk hecesi
Kavrulan benlikte saklı tutulası hasret
En beylik tabiriyle bencildi insan denen izlek.

Bir martıya rastladım bu gün:
Yedi tepeli şehrin müdavimi ve ısrarla sordu bana:
Aşkı anlatmalıymışım, kuşdilinde
Kuş gibi seken yüreğimden dökülen her mısra
Elbet yetmeyecekti martıya.

Bense martaval okudum
Tanrı'nın gazabına denk düşen aşka saklı hezeyan
Düşlerimin kirpikleri boyasız bir hüzünle
Kıpraşan teninde özgürlüğün
Martıya ben sordum bu sefer:
Sahi, özgür müydü uçarken?

Bense sevmeyi şart koşmuşken bir kere
Sevip uçulası bir göğün müdavimi
Kırlangıç kuşlarına sadık neferi
Özlemin
Tefe konan hangi gönülse
Kalp gözünden seken bir hayal gibi
Rengârenk örtüsü kiblemin
Azat edilmemiştım oysaki.

Martı bendim:
Ben aşka denk düşen bir renk

Gözleri kamaşan hangi iklimse
Serili saf yürek
Saf tuttuğumdu evren
Boşa kürek çeken bir beşer
Aşkın ihlas yüklü kurmacasında
Yenik düştüğüm defalarca
Mademki kurşunlanmıştı şafak
Dokduğum her yıldızda saklıydı felek
Görünenden öte gizine eşlik eden
Hürriyet.

Bir türbülans belki de şapka çıkartan
Aşkla doğan, büyüyen
Yazılmamış en gerçekçi roman
Şiar edindiğim bunca duygu
Melun bir gölgeden farksız yatıya kalan ölüm uykusu
Oysaki gözlerim açıkken gördüğüm düşler
Şaibeli ise ömür
Simasında üzgün bir bulut gibi
Beyaza boyadığım her çiçek
Soluduğum havada saklı nem gibi
Elbet gözlerimin rengi kâh ela kâh yeşil
Oyalı yürek devasa bir rahmete kucak açan
Bir aksan ki
Hecelerin tüttüğü şu minvalde...

Gözlerim adeta bir semaver
Demlediği acılar açık çay tadında
Bazense yürek burkan bir sitem
Buğulu sesi ölümün
Kol kanat gerdiği kadar hüznün
İşte mutluluk daha da değere binen
Işıltılı bir hazine
Yamalı yüreğin boşluğuna diktiği
O izafi güneş ki
Aralıksız ışığıyan gözleri
Şairin ve umudun
Hayalini kurduğu yarınlarda saklı tutkunun güncesi.

Tevazu yürekli mevsim
Tereddütsüz sevip de sevilme dahi deęilken istedięin
Sıra tam da sana gelecekken
Mademki sen idin seni en çok seven
Kuş olup uçtun gözlerimin önünden.
Hep de diledięim üzere:
Sevdalı şehrin kubbesinde yuvası aşkın
Mevsimin de şiarı iken hazan
Coşkuma tutsak olan bitimsiz kelim
Selamı da başım gözüm üstüne evrenin